

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTUPoprawka 59
Artykuł 50

Wszelkie zmiany załączników do niniejszego rozporządzenia są przyjmowane zgodnie z procedurą doradczą określoną w art. 51 ust. 2.

(Nie dotyczy wersji polskiej)

Poprawka 60
Artykuł 51

1. Komisja jest wspierana przez komitet, **który składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich i któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.**

1. Komisja jest wspierana przez komitet **określony w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 44/2001.**

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się **procedurę doradczą przewidzianą w art. 3 decyzji Rady 1999/468/WE, uwzględniając przepisy art. 7 ust. 3 tej decyzji.**

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się **art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.**

P6_TA(2007)0621

Dziesiąta rocznica konwencji ottawskiej w sprawie zakazu użycia min przeciwpiechotnych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie dziesiątej rocznicy konwencji ottawskiej z roku 1997 w sprawie zakazu użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie min lądowych, a zwłaszcza rezolucję z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie świata wolnego od min ⁽¹⁾,
- uwzględniając konwencję ottawską z roku 1997 o zakazie użycia, składowania, produkcji i transferu min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu,
- uwzględniając plan działania z Nairobi przyjęty w grudniu 2004 r.,
- uwzględniając ósme posiedzenie państw-stron konwencji ottawskiej, które odbyło się w Jordanii w listopadzie 2007 r., dziewiąte posiedzenie państw-stron w 2008 r. oraz drugą konferencję przeglądową w 2009 r.,
- uwzględniając międzynarodową kampanię na rzecz zakazu min przeciwpiechotnych (ICBL), realizowaną w ponad 70 krajach na całym świecie,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1724/2001 ⁽²⁾ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1725/2001 ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, str. 473.

⁽²⁾ Dz.U. L 234 z 1.9.2001, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 234 z 1.9.2001, str. 6.

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

- A. mając na uwadze, że w listopadzie 2007 r. liczba państw-stron konwencji ottawskiej wynosiła 156,
- B. mając na uwadze, że szereg parlamentów krajowych oraz Parlament Europejski wystąpiły z inicjatywami na rzecz promowania dalszego prowadzenia działań mających na celu kontrolę i zakaz stosowania min lądowych,
- C. mając na uwadze, że jedynie nieliczne kraje nadal produkują miny przeciwpiechotne (APM), a handel nimi praktycznie ustał; mając na uwadze, że od 1999 r. około 41,8 mln APM zostało zniszczonych przez państwa-strony konwencji ottawskiej,
- D. mając na uwadze, że w latach 1999-2004 rozbrojono 4 miliony APM i 1 milion min przeciwpancernych oraz rozminowano obszar obejmujący ponad 2 000 km, odpowiadający powierzchni Luksemburga,
- E. mając jednak na uwadze, że według szacunków miny i niewybuchy nadal występują na obszarze ponad 200 000 km, co odpowiada powierzchni Senegalu,
- F. mając na uwadze, że oznacza to, iż nadal w ponad 90 państwach występują miny i niewybuchy,
- G. mając na uwadze, że liczba odnotowanych ofiar spadła z 11 700 w 2002 r. do 5 751 osób w 2006 r.,
- H. mając na uwadze, że mimo tego szacunkowa liczba nieodnotowanych ofiar min lądowych i niewybuchów nadal wynosi 15 000 – 20 000 rocznie,
- I. mając na uwadze, że po raz pierwszy zniszczono i usunięto więcej min niż rozmieszczono,
- J. mając na uwadze, że stosowanie min przeciwpiechotnych przez rządy nadal spada i jedynie Myanmar/Birma i Rosja nadal rozmieszczają nowe miny oraz mając na uwadze, że zbrojne podmioty niepaństwowe zmniejszyły wykorzystanie min przeciwpiechotnych lub improwizowanych środków wybuchowych, chociaż nadal używają ich w co najmniej ośmiu państwach,
- K. mając na uwadze, że od grudnia 2007 r. 35 zbrojnych podmiotów niepaństwowych zobowiązało się do wprowadzenia całkowitego zakazu stosowania min przeciwpiechotnych na mocy „Aktu zobowiązania do przestrzegania całkowitego zakazu min przeciwpiechotnych i współpracy w działaniach przeciwmisyjnych”, będącego inicjatywą organizacji Geneva Call,
- L. mając na uwadze, że według szacunków 78 państw wciąż składa się około 250 milionów min lądowych oraz że 13 państw niebędących stronami konwencji ottawskiej wciąż produkuje miny przeciwpiechotne lub zachowuje prawo do ich produkcji;
- M. mając na uwadze konieczność możliwie szybkiego zniszczenia zapasów min przeciwpiechotnych, nie później niż przed upływem czteroletniego terminu określonego w konwencji ottawskiej,
- N. mając na uwadze, że dziewięć państw-stron konwencji ottawskiej wciąż jeszcze musi zniszczyć składowane miny w ciągu czterech lat od przystąpienia do konwencji;
- O. mając na uwadze konieczność udzielenia dodatkowego wsparcia państwom-stronom konwencji ottawskiej w celu zachęcenia maksymalnej liczby państw-stron do wywiązania się ze zobowiązań usunięcia wszystkich min w ciągu 10 lat od przystąpienia do konwencji;
- P. mając na uwadze, że od początku lat dziewięćdziesiątych społeczność międzynarodowa przeznaczyła ponad 3,4 miliardy dolarów na programy działania na rzecz zwalczania stosowania min (usuwanie min i pomoc ofiarom), a Unia Europejska wydała na ten cel niemal 335 milionów EUR,

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

- Q. mając na uwadze, że mimo to wydatki na realizację tych programów na całym świecie spadły do 250 milionów EUR w 2005 r. i, chociaż wzrosły do 316 milionów EUR w 2006 r., proces ten przebiega zdecydowanie zbyt wolno;
- R. mając na uwadze, że Unia Europejska objęła długoterminowe przywództwo nad działaniami przeciwmimowymi oraz finansuje je w celu rozpowszechnienia i pełnego wdrożenia konwencji;
- S. mając na uwadze, że w 2007 r. Komisja przeznaczyła łączną kwotę 33 milionów EUR na realizację działań na rzecz rozminowywania w dziesięciu krajach (Białoruś, Bośnia i Hercegowina, Kambodża, Cypr, Etiopia, Gwinea Bissau, Jordania, Liban, Senegal i Sudan);
- T. mając na uwadze, że w dokumencie strategicznym na lata 2005-2007 podkreślono korzyści wynikające ze specjalnej pozycji w budżecie przeznaczonej na działania związane z lądowymi minami przeciwpiechotnymi (APL) w celu stworzenia możliwości reagowania na pilne i nieplanowane potrzeby, wzmocnienia i zwiększenia skuteczności i sprawności działań na rzecz rozminowania, podejmowanych w ramach długoterminowych humanitarnych i społeczno-ekonomicznych programów rozwoju w przypadku, gdy krajowe dokumenty strategiczne, krajowe programy indykatywne lub podobne instrumenty nie mogą w sposób legalny wspomóc działań związanych z minami przeciwpiechotnymi lub w przypadku delikatnej sytuacji politycznej lub z uwagi na interesy WE, a także w celu wsparcia organizacji pozarządowych,
- U. mając jednak na uwadze, że linia budżetowa przeznaczona na działania związane z APL została uchylona w końcu 2006 r. przez instrument stabilności, strategia i program WE w sprawie działań przeciwmimowych kończą się z upływem 2007 roku, a programowanie będzie prawie całkowicie dokonywane przez delegacje WE na podstawie wytycznych, które opracuje Komisja, i poprzez włączenie działań przeciwmimowych do krajowych i regionalnych dokumentów strategicznych; mając ponadto na uwadze, że od partnerów WE, których dotyczy problem min, zależy decyzja o randze, jaka nadana zostanie działaniom przeciwmimowym w ich ogólnych wykazach priorytetów dotyczących pomocy zawartych we wnioskach o udzielenie pomocy finansowej kierowanych do Komisji,
- V. mając na uwadze, że pomimo stwierdzenia Komisji, że pozostaje ona całkowicie wierna sprawie popierania konwencji ottawskiej, można wyrażać obawy, i zostały one już wyrażone, co do poziomu finansowego wsparcia przez WE działań przeciwmimowych w przyszłości,
- W. mając na uwadze, że należy usprawnić pomoc ofiarom i integrację społeczno-ekonomiczną ofiar min, o co apeluje się w art. 6 konwencji ottawskiej; mając na uwadze, że szacunkowo 450 000 — 500 000 osób na świecie przeżyło wypadek związany z wybuchem miny lub niewybuchu, a liczba osób ocalałych, które wymagają pomocy i rehabilitacji, rośnie, mając na uwadze, że trzy czwarte odnotowanych ofiar stanowią osoby cywilne, a 34 % z nich to dzieci,
- X. mając na uwadze, że konieczne jest wzmocnienie międzynarodowego prawa humanitarnego mającego zastosowanie do min innych niż przeciwpiechotne poprzez konwencję o niektórych rodzajach broni konwencjonalnej (CCW), mając na uwadze, że miny przeciwpancerne wyposażone w czujniki i urządzenia przeciwmnipulacyjne, które można nieumyślnie uruchomić, są już zakazane na mocy konwencji ottawskiej, gdyż stanowią śmiertelne zagrożenie dla szczególnie narażonych społeczności i pracowników pomocy humanitarnej, a także saperów,
- Y. mając na uwadze, że 29 państwom, dla których traktat przewiduje termin zakończenia usuwania min na rok 2009 lub 2010, kończy się czas oraz mając na uwadze w szczególności, że jedno z państw członkowskich UE nawet nie rozpoczęło jeszcze operacji rozminowywania, mimo traktatowego obowiązku zakończenia wszelkich operacji usuwania min do 2009 r., a inne państwo członkowskie rozpoczęło takie działania dopiero w październiku 2007 r.,
- Z. mając na uwadze, że finansowanie pomocy dla ocalałych obejmuje jedynie 1 % całości środków przeznaczonych na działania przeciwmimowe oraz że postępy w kierunku sprostania potrzebom i przestrzegania praw ocalałych należy uznać za niewystarczające; mając na uwadze, że w co najmniej 13 krajach odczuwa się pilną potrzebę nowych lub dodatkowych programów edukacyjnych w zakresie zagrożenia minami,

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

1. wzywa wszystkie państwa do podpisania i ratyfikowania konwencji ottawskiej, aby upowszechnić tę konwencję i osiągnąć wspólny cel, jakim jest świat wolny od min;
2. podkreśla w szczególności znaczenie przystąpienia do konwencji ottawskiej przez Stany Zjednoczone, Rosję, Chiny, Pakistan i Indie;
3. zachęca dwa państwa członkowskie UE, które jeszcze nie przystąpiły do tej konwencji lub nie zakończyły procesu ratyfikacji, aby uczyniły to przed najbliższą konferencją przeglądową konwencji ottawskiej w 2009 r.;
4. wzywa wszystkie zbrojne podmioty niepaństwowe do okazania poszanowania norm humanitarnych ustanowionych w konwencji ottawskiej poprzez zaprzestanie produkcji i wykorzystywania min przeciwpiechotnych, a także do podpisania „aktu zobowiązania” organizacji Geneva Call;
5. wzywa Radę oraz państwa członkowskie UE i kraje kandydujące do natychmiastowego rozpoczęcia przygotowań do konferencji przeglądowej konwencji ottawskiej, która odbędzie się w 2009 r., oraz do złożenia wniosku w sprawie planowanych wspólnych działań w tym zakresie;
6. wzywa wszystkie państwa-strony do pełnej i szybkiej realizacji wszelkich zobowiązań wynikających z konwencji ottawskiej;
7. zachęca wszystkie państwa członkowskie, kraje kandydujące i państwa-strony konwencji ottawskiej do zwrócenia bacznej uwagi na możliwe skutki szeroko uznanej opinii wyrażonej przez Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża, że każda mina, która może zostać zdetonowana w wyniku obecności człowieka, jego bliskości lub kontaktu z nim, jest miną przeciwpiechotną zakazaną przez konwencję; zwraca uwagę, że oznaczałoby to, iż państwom-stronom konwencji nie wolno używać wyzwalaczy naciągowych i drutowych, zapalników niskociśnieniowych, urządzeń przeciwmnipulacyjnych oraz podobnych urządzeń;
8. zwraca się do państw członkowskich oraz krajów kandydujących o podjęcie natychmiastowych działań w celu zagwarantowania zniszczenia min przeciwpancernych, które mogą zostać zdetonowane w wyniku obecności człowieka, jego bliskości lub kontaktu z nim, zgodnie z postanowieniami konwencji ottawskiej;
9. wzywa Komisję, aby nadal w pełni okazywała swoją determinację i ciągłość działań na rzecz pomocy finansowej dla społeczności i osób dotkniętych problemem min lądowych, za pośrednictwem wszelkich dostępnych instrumentów, w tym na terytoriach pozostających pod kontrolą lub wpływem zbrojnych podmiotów niepaństwowych, a także wzywa ją do wystąpienia przed Parlamentem na początku 2008 r. w celu wyjaśnienia swoich działań w tym zakresie;
10. wzywa Komisję do przywrócenia specjalnej linii budżetowej przeznaczonej na działania związane z minami przeciwpiechotnymi w celu finansowania działań przeciwmipowych, pomocy ofiarom oraz wypełnienia zobowiązań państw-stron w zakresie zniszczenia zapasów, które nie mogą być finansowane poprzez nowe instrumenty; wzywa Komisję, aby zapewniła udostępnienie wystarczających środków po roku 2007.
11. wzywa Komisję do utrzymania wystarczającej liczby stanowisk dla zapewnienia skutecznej realizacji polityki w zakresie zakazu min przeciwpiechotnych, w tym poprzez zagwarantowanie, że działania przeciwmipowe zostaną wyraźnie włączone do krajowych dokumentów strategicznych państw-stron oraz krajowych programów indykatywnych państw-stron dotkniętych problemem min, a także poprzez śledzenie całkowitego finansowania działań przeciwmipowych za pośrednictwem różnych instrumentów finansowania;
12. wzywa państwa-strony konwencji, a szczególnie państwa członkowskie UE i kraje kandydujące, do zapewnienia, że ich środki przeznaczone na usuwanie min przyczyniają się do rozwoju krajowych możliwości rozminowania, aby zagwarantować, że działania polegające na usuwaniu min będą kontynuowane do momentu oczyszczenia z min wszystkich znanych obszarów zaminowanych lub obszarów, wobec których istnieje podejrzenie zaminowania;

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

13. wzywa Radę i Komisję, aby nadal wspierały działania prowadzące do przestrzegania zakazu stosowania min lądowych przez zbrojne podmioty niepaństwowe, co nie oznacza poparcia dla tych podmiotów lub ich działań, ani też uznania ich legalności;
14. wzywa kraje dotknięte problemem min oraz darczyńców międzynarodowych do nadania większego priorytetu kwestii fizycznej i ekonomicznej rehabilitacji osób ocalałych, ponieważ ich potrzeby nie są zaspokajane w odpowiedni sposób;
15. wzywa właściwe komisje do ścisłego monitorowania posiedzeń w sprawie Konwencji o niektórych rodzajach broni konwencjonalnej i do uczestnictwa w nich, do składania sprawozdań na temat inicjatyw państw członkowskich dotyczących min lądowych oraz sprawozdań o innych środkach międzynarodowych dotyczących takiej broni;
16. przypomina, że każde państwo-strona konwencji ottawskiej zobowiązuje się, że nigdy w żadnych okolicznościach nie będzie w żaden sposób wspierać działań zabronionych państwom-stronom na mocy tej konwencji, a także nie będzie nikogo zachęcać ani nakłaniać do uczestnictwa w takich działaniach;
17. wzywa państwa-strony do zagwarantowania, że nie będą zezwalać instytucjom finansowym działającym na ich terytorium lub podlegającym ich prawodawstwu na inwestycje w firmy powiązane z produkcją, składowaniem i przekazywaniem lądowych min przeciwpiechotnych;
18. wzywa UE, państwa członkowskie i kraje kandydujące do zakazania wszelkiego rodzaju bezpośredniego lub pośredniego wsparcia finansowego ze strony prywatnych lub publicznych instytucji finansowych działających na ich terytorium lub podlegających ich prawodawstwu dla firm powiązanych z produkcją, składowaniem i przekazywaniem lądowych min przeciwpiechotnych; uważa, że zakaz ten powinien zostać włączony do prawodawstwa unijnego i krajowego;
19. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, rządowi i parlamentom państw członkowskich i krajów kandydujących, sekretarzowi generalnemu ONZ, sekretarzowi generalnemu Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, Międzynarodowemu Komitetowi Czerwonego Krzyża, Międzynarodowej kampanii na rzecz zakazu min lądowych, organizacji Geneva Call, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE, rządowi Stanów Zjednoczonych Ameryki, Federacji Rosyjskiej, Chińskiej Republiki Ludowej, Pakistanu oraz Indii, desygnowanemu na przewodniczącego dziesiątego posiedzenia państw-stron konwencji ottawskiej oraz drugiej konferencji przeglądowej.

P6_TA(2007)0622

Dialog w sprawie praw człowieka UE/Chiny

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie w sprawie stosunków między UE a Chinami

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne oświadczenie dziesiątego szczytu Chiny-UE, który odbył się w Pekinie w dniu 28 listopada 2007 r.,
- uwzględniając posiedzenie otwarte, które odbyło się 26 listopada 2007 r. w podkomisji ds. praw człowieka PE, a dotyczyło praw człowieka w Chinach w przededniu igrzysk olimpijskich,
- uwzględniając rundy dialogu prowadzonego między UE a Chinami dotyczącego praw człowieka, które odbyły się w Pekinie w dniu 17 października 2007 r. i w Berlinie w dniach 15-16 maja 2007 r.,